

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙
(กรณีการจ่ายเงินสินบนและรางวัล)

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค.๐๓๐๔/๗๓๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอให้พิจารณาปัญหาตามที่กรมศุลกากรหารือโดยมีข้อเท็จจริงว่าเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๙ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน กองป้องกันและปราบปราม ได้ทำการจับกุมนายเจริญชัย แซ่ไฉ่ ซึ่งเดินทางมาจากฮ่องกงโดยสายการบินแอร์สยามเที่ยวบินที่ ที.วี.จี.๙๐๓ พร้อมของกลางสินค้าประเภทเครื่องพิมพ์ดีด เครื่องแอมพลิฟายเออร์ กระเป๋าสตางค์ เครื่องคิดเลขและยาจีน รวม ๒๒ รายการ ราคา ๓๐,๘๑๓.๕๕ บาท อากร ๖,๖๑๐.๘๑ บาท ภาษีการค้าและภาษีบำรุงเทศบาล ๔,๓๓๗.๓๐ บาท ณ บริเวณลานจอดรถนอกห้องตรวจคนโดยสารขาเข้า ในข้อหาพยายามลักลอบนำสินค้าหลบหนีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร กรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ จึงมีคำสั่งให้ระงับคดีโดยเปรียบเทียบปรับสองเท่าราคาของรวมค่าอากรกับอีกหนึ่งเท่า ภาษีการค้าเป็นเงิน ๗๘,๗๕๒.๒๙ บาท และให้ผู้ต้องหาของกลางทั้งหมดให้เป็นของแผ่นดิน ซึ่งผู้ต้องหาได้ทำความตกลงระงับคดีตามคำสั่งกรมศุลกากรแล้ว คดีเป็นอันระงับตามกฎหมายสำหรับของกลางรายนี้ ส่วนหนึ่งเป็นยาจีนรวม ๑๗ รายการ ราคา ๘,๖๖๓.๐๐ บาท อากร ๘๖๖.๓๐ บาท ภาษีการค้า ๘๘๘.๖๑ บาท ซึ่งเป็นยาที่ไม่มียาพิษร้ายแรง กรมศุลกากรจึงได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ทำลายไป ส่วนของกลางอื่นๆ ได้นำออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๙,๔๖๐.๐๐ บาท ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนจึงขออนุมัติเบิกเงินสินบนรางวัลจากเงินค่าขายของกลางจำนวน ๒๙,๔๖๐.๐๐ บาท และจากค่าปรับจำนวน ๑๙,๙๔๗.๒๑ บาทสำหรับยาจีนซึ่งได้ทำลายไปโดยที่มาตรา ๑๐๒ ตรี ๑. แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ได้บัญญัติให้การจ่ายเงินสินบนและรางวัลในความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรหรือของต้องห้ามต้องจำกัดในการนำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้หักจ่ายเป็นเงินค่าสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่ในกรณีที่มีผู้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับให้หักจ่ายจากเงินรางวัลร้อยละ ๓๐ กรณีจึงมีปัญหว่า ในการจ่ายเงินค่าสินบนและรางวัลค่าปรับนั้นจะกระทำต่อเมื่อเป็นกรณีที่ไม่มีเงินค่าขายของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้เลยทั้งหมด หรืออาจกระทำได้ แม้ในการดำเนินคดีรายเดียวกันนั้นที่มีเงินค่าขายของกลางหรือมีการขายของกลางบางส่วน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้

พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๐๒ ตรี^๑ ประกอบกับระเบียบของกรมศุลกากร ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๔ (๑)^๒ ได้กำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนและรางวัลไว้ว่า ในกรณีที่มีค่าขายของกลาง ให้หักจ่ายจากค่าขายของกลาง ส่วนในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ก็ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ เมื่อพบบัญชีของกฎหมายตลอดจนระเบียบดังกล่าวมิได้บัญญัติเป็นการจำกัดว่า การจ่ายเงินสินบนและรางวัลนั้น จะให้กระทำแต่เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว การพิจารณาจ่ายเงินสินบนและรางวัลจึงต้องไม่ตีความไปในทางที่จำกัดสิทธิของผู้มีสิทธิที่จะได้รับ ดังนั้นการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลสำหรับกรณีนี้ เมื่อมีการขายของของกลางได้ส่วนหนึ่ง ก็ย่อมจ่ายจากเงินค่าขายของกลางส่วนนั้น ส่วนของกลางที่ไม่อาจจำหน่ายได้ ก็ย่อมจ่ายจากเงินค่าปรับสำหรับของกลางส่วนที่ไม่อาจจำหน่ายนั้นได้

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาราชการแทน รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๒๑

^๑ มาตรา ๑๐๒ ตรี ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้ามต้องกักตุนในการนำเข้าในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักจ่ายเป็นเงินค่าสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่ในกรณีที่มิได้รับของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ ข้อ ๔ (๑) ระบุไว้ว่า "กรณีตามมาตรา ๑๐๒ ตรี ๑. คือความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้ามต้องกักตุนในการนำเข้าในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในกรณีที่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินค่าสินบนร้อยละ ๓๐ เป็นเงินรางวัลร้อยละ ๒๕ และในกรณีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐ โดยคำนวณจากเงินค่าขายของกลางหรือเงินค่าปรับ ในกรณีที่ไม่มีเงินค่าขายของกลาง"